

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 68 Pž-3402/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ZRNO d.o.o. u stečaju, OIB 39739455042, Varaždin, Vladimira Nazora br. 2, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Petrić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Petrić i dr., iz Varaždina, Kolodvorska br. 13, protiv tuženika POLJOPRIVREDNO PODUZEĆE ORAHOVICA d.d., OIB 70427199569, Orahovica, Stjepana Mlakara br. 5, kojeg zastupa punomoćnik Tihomir Zec, odvjetnik iz Osijeka, Kardinala A. Stepinca br. 4, radi naknade štete, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-263/2013-41 od 6. svibnja 2016. u sjednici vijeća održanoj 16. studenog 2020.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-263/2013-41 od 6. svibnja 2016. u točki I. izreke i sudi:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku POLJOPRIVREDNO PODUZEĆE ORAHOVICA d.d. iz Orahovice, Stjepana Mlakara br. 5, OIB 70427199569, da tužitelju ZRNO d.o.o. iz Varaždina, Vladimira Nazora br. 2, OIB 39739455042, u roku od 8 dana nadoknadi štetu u iznosu od 1.414.231,64 kuna (slovima: jedanmilijunčetristočetnaestisućadvijestotridesetjedna kuna i šezdesetčetiri lipe), sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17. listopada 2012. godine, pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 15% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. godine, do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 175.343,75 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 5. svibnja 2016. godine, kao dana donošenja ove presude po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena“, kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 170.390,38 kn (stosedamdesettisućatristodevedeset kuna i tridesetosam lipa) u roku od osam dana.

III. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 110.943,75 kn, kao neosnovan.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 175.343,75 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u točki I. izreke usvojen je u cijelosti zahtjev tužitelja na isplatu iznosa od 1.414.231,64 kn na ime naknade štete zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17. listopada 2012. pa do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena pa do isplate, kao i zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 175.343,75 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 5. svibnja 2016. pa do isplate. U točki II. izreke odbijen je dio tužbenog zahtjeva na isplatu zakonske zatezne kamate tekuće na iznos glavnice od 30. studenoga 2011. pa do 16. listopada 2012. po stopi od 15% godišnje, te u dijelu zahtjeva kojim je tužitelj zahtijevao da se tuženika obveže na isplatu kamate na glavicu po stopi od 12,40% godišnje tekuću od 1. srpnja 2013. pa do isplate.

Iz obrazloženja presude proizlazi kako je prvostupanjski sud našao osnovanim zahtjev tužitelja za naknadu štete temeljem odredbe čl. 1045. st. 1. i čl. 1085. st. 3. i st. 4. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) utvrđujući krivnju tuženika, jer je postupao bez dužne pažnje i prodavao predmete osiguranja iako je znao, odnosno, morao znati da je na svinjama tužitelj imao upisano osiguranje prijenosom prava vlasništva. Uzročno posljedičnu vezu između štetne radnje tuženika i štete nalazi u činjenici kako bi tužitelj namirio svoju tražbinu prodajom predmeta osiguranja (svinja) da njima nije raspolagao tuženik. Visinu tražbine je utvrdio uvidom u karticu salda konta s lista 59. spisa, te je iz provedenog vještačenja prof. dr. Petar Džaje, utvrdio kako bi tužitelj prodajom 3000 komada svinja - tovljenika ostvario prihod od 3.511.200,00 kn. Protupravnost u postupanju tuženika nalazi u činjenici da jedinstveni identifikacijski broj gospodarstva (JIBG broj HR80137786) nepromjenljiv i neponovljiv broj i da je vezan uz adresu gospodarstva te da bez obzira na promjene vlasnika ili posjednika gospodarstva ostaje isti. Da je tuženik u razdoblju od 18. travnja 2012. do 7. veljače 2013. otpremao tovljenike, na kojima je tužitelj stekao pravo fiducijarnog vlasništva, pa je time nanio štetu tužitelju jer tužitelj nije mogao sukladno odredbama Ovršnog zakona putem javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca provesti prodaju navedenih pokretnina – 3000 komada svinja. Prodajom, tj. raspolaganjem svinja i ne predajom svinja tužitelju, tuženik je počinio štetnu radnju, i nanio štetu tužitelju i to u visini nepodmirene tražbine koju ima prema trgovačkom društvu Gašparić d.o.o. u visini utuženog iznosa zajedno sa

zakonskim zateznim kamatama tekućim od trenutka nastanka štete tužitelju. Nadalje, prvostupanjski sud zaključuje kako je tužitelju nastala šteta 17. listopada 2012. kada je tužitelj putem javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca pokušao ponovni postupak prodaje predmetnih svinja, sve prema zapisniku javnog bilježnika, i od toga dana dosuđuje zakonske zatezne kamate na dosuđenu štetu. O troškovima parničnog postupka odlučeno je na osnovi odredbe čl. 154. st. 3., a u vezi s odredbom čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09).

Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik, sadržajno pobijajući točku I. izreke. Oспорава odluku zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom s prijedlogom ovom sudu preinačiti prvostupanjsku presudu, odnosno ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti prvostupanjskom mjesno nadležnom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi u bitnome navodi kako bi mjesno nadležan sud Trgovački sud u Bjelovaru. U odnosu na bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a navodi kako presuda ima nedostatka zbog kojih ne može ispitati jer nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Prvenstveno navodi kako je odlučno da li buduće stvari mogu biti predmetom prijenosa vlasništva i može li tužitelj temeljem Sporazuma steći pravo namiriti svoju tražbinu od svakodobnog vlasnika životinje samom činjenicom da nosi oznaku farme. Navodi kako zaključak prvostupanjskog suda kako bilo koja osoba koja po nekoj osnovi uđe u posjed farme ili kupi farmu (koja nosi isti JIBG broj) mora znati činjenicu da sve što bude proizvedeno (tovljenici) na toj farmi zapravo predstavlja vlasništvo tužitelja jer taj isti JIBG broj farme nose sve životinje kao i one buduće, koje još ne postoje. Smatra da je takav stav nelogičan i pravno neodrživ. Također, žalitelj ukazuje na nelogičan zaključak suda kako bi svi pa tako i tuženik trebali znati da je tužitelj 31. listopada 2011. upisao prijenos prava vlasništva na svinjama pri Upisniku založnih prava kod Financijske agencije (dalje u tekstu : Upisnik) iako je tuženik svinje kupio od trgovačkog društva Gašparić d.o.o. kao prodavatelja, a ne od Aleksandra Gašparića vl. PTO „Farma Gašparić“, temeljem Ugovora o kupoprodaji od 26. ožujka 2012. Tako pozivanje prvostupanjskog suda na odredbu čl. 21. st. 4. Zakona o upisniku sudskih i javno bilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima, odnosno na protupravno postupanje tuženika je pogrešno. Provjerom u Upisnik FINE jasno proizlazi kako ne postoje upisi osiguranja na svinjama ušne markice HR80137786 trgovačkog društva Gašparić d.o.o. Navodi da tuženik nije kupovao svinje od dužnika Aleksandra Gašparića vlasnika PTO „Farma Gašparić“. Pored toga navodi kako sud nije obrazložio prigovor nedostatka aktivne legitimacije jer tužitelj nije postao punopravni vlasnik pokretnina, predmeta osiguranja- 3000 tovljenika.

Nadalje, žalitelj ističe kako prvostupanjski sud nije uzeo u obzir činjenicu da je tužitelj u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku nad imovinom dužnika Aleksandra Gašparića prijavio kao razlučni vjerovnik i kao takav uvršten u popis razlučnih vjerovnika, dakle kao osoba koja nije vlasnik tih stvari već mu pripada pravo na odvojeno namirenje. Tako tužitelj pokušava svoju tražbinu u iznosu od 1.414.231,64 kn naplatiti kao razlučni vjerovnik na nekretninama dužnika Aleksandra Gašparića, te kao razlučni vjerovnik na pokretninama dužnika, te kao stečajni vjerovnik II. višeg isplatnog reda i u ovoj parnici

kroz institut naknade štete. U odnosu na visinu naknade štete, tuženik navodi da se presuda ne može ispitati jer dosuđeni iznos štete ne proizlazi iz nalaza i mišljenja niti je sud na drugi način obrazložio na temelju kojih okolnosti je utvrdio visinu. Zaključno, kako nisu dokazane pretpostavke za naknadu štete uz činjenicu da tuženik nije mogao niti trebao imati saznanja o upisu fiducije u Upisnik te proceduru upisa. Pored toga, u odnosu na zaključak suda kako se tužitelj neće namiriti u stečajnom postupku navodi da je pogrešan zaključak jer je sud to utvrdio temeljem dopisa stečajnog upravitelja bez pribave stečajnog spisa i bez saslušanja stečajnog upravitelja. Traži trošak žalbe u iznosu od 22.109,37 kn i trošak sudske pristojbe u iznosu od 10.000,00 kn.

Tužitelj nije dao odgovor na žalbu.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, sukladno odredbama čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a postoji kada presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, kada o odlučnim činjenicama o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva postoji proturječnost, nema razloge o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su proturječni i nejasni te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava. te posljedično tome je sud pogrešno primijenio materijalno pravo. Naime, prema ocjeni ovog suda prvostupanjski je sud neosnovano prihvatio tužiteljev zahtjev za isplatu naknade štete.

Iako je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, ovaj je sud primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. i 2. ZPP-a, utvrdio da tužitelj nema pravo od tuženika zahtijevati naknadu štete.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadom štete, temeljem odredbe čl. 1045. ZOO-a.

Prvostupanjski sud je zbog pogrešnog pravnog pristupa, utvrdio odlučne činjenice u odnosu na opće pretpostavke odgovornosti za štetu (izvan ugovornu odgovornost), zaključujući da osnovanost zahtjeva se temelji na dokazanim pretpostavkama za naknadu štete, i to da je tuženik štetnik koji je počinio štetu tužitelju „jer je u razdoblju od 18. travnja 2012. do 7. veljače 2013. sa navedene farme u Tovarniku, Rudina Gecija b.b. otpremao svinje ušnih markica broj HR80137786, na kojima je tužitelj stekao pravo fiducijarnog vlasništva, te jer tužitelj nije mogao sukladno odredbama Ovršnog zakona putem javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca provesti prodaju navedenih pokretnina – 3000 komada svinja gore navedene identifikacijske oznake“.

Protupravnost prvostupanjski sud nalazi u činjenici da je tuženik „postupao bez dužne pažnje jer je prodavao predmete osiguranja iako je znao, odnosno, morao znati da je na navedenim svinjama tužitelj imao upisano osiguranje prijenosom prava vlasništva, a kako je to propisano odredbom čl. 21. st. 4. Zakona o upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima“.

Visinu štete prvostupanjski sud utvrđuje kao „tražbinu koju je tužitelj imao prema trgovačkom društvu Gašparić d.o.o. a što je sud utvrdio uvidom u karticu salda konta s lista 59 spisa“ te iz nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. Petar Džaja, koji je utvrdio da bi tužitelj prodajom 3000 komada svinja - tovljenika ostvario prihod od 3.511.200,00 kn. Te uzročno posljedičnu vezu između štetne radnje tuženika i štete prvostupanjski sud nalazi u činjenici da bi tužitelj namirio svoju tražbinu prodajom predmeta osiguranja da istim nije raspolagao tuženik.

Tijekom postupka, u odnosu na tvrdnju kako nema protupravnosti u postupanju tuženika pa time niti odgovornosti tuženika, tuženik je u spis priložio Ugovor o kupoprodaji od 26. ožujka 2012., sklopljen između Gašparić d.o.o iz Tovarnika, kao prodavatelja i PP Orahovica iz Orahovice kao kupca (list 106. spisa), kojim ugovorom je određen predmet kupoprodaje –svinje, po različitim kategorijama, za sveukupan iznos od 2.197.050,00 kn. U čl. 3. Ugovora o kupoprodaji, prodavatelj Gašparić d.o.o. je potvrdio kako su prodane svinje njegovo vlasništvo i da na njima nema prava ni tereta trećih osoba, te da nije i neće zaključivati pravne poslove temeljem kojih bi treće osobe stjecale prava na svinjama koje su predmet prodaje. Prilog navedenom Ugovoru je Zapisnik o primopredaji svinja, te Tablice s vrstom, pasminama, sistem identifikacij, identifikacijski broj, starost, spol.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da prvostupanjski sud iako je izveo dokaz uvida u navedeni ugovor o kupoprodaji, taj dokaz nije ocijenio, iako je tuženik dostavio ugovor o kupoprodaji, upravo na okolnost tvrdnje da nema protupravnosti na strani tuženika. Time je počinjena bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Iz činjeničnih tvrdnji stranaka proizlazi sljedeće:

Tužitelj navodi kako temeljem Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na životinjama, solemniziranim kod javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca, pod poslovnim brojem Ov-3636/2011 stekao vlasništvo 3000 svinja identifikacijske oznake HR80137786, koje su se nalazile na farmi fiducijarnog dužnika u Tovarniku, Rudina Gecija b.b. Dužnik tužitelja je trgovačko društvo Gašparić d.o.o., dok je Aleksandar Gašparić, vl. poljoprivredno-trgovačkog obrta „Farma Gašparić“, fiducijarni dužnik. Tužitelj nadalje navodi kako je radi osiguranja tužiteljeve tražbine prema trgovačkom društvu Gašparić d.o.o. u iznosu od 3.000.000,00 kn, fiducijarni dužnik Aleksandar Gašparić prenio na tužitelja vlasništvo 3000 svinja identifikacijske oznake HR80137786, koje su se nalazile na farmi fiducijarnog dužnika. Tako je 31. listopada 2011. tužitelj upisao prijenos prava vlasništva na pokretninama, predmetnim svinjama, pri Upisniku založnih prava kod Financijske agencije, broj uloška 10029-349/11. Kako dužnik Gašparić d.o.o. dugovanje prema tužitelju nije podmirio do dana dospijeća 30. studenoga 2011. to je tužitelj putem javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca pokrenuo postupak prodaje predmeta osiguranja, a koja je prodaja ostala bez uspjeha iz razloga što 11. ožujka 2012. na farmi

fiducijarnog dužnika Aleksandra Gašparića nisu zatečene svinje koje su bile predmetom osiguranja. Javni bilježnik još jednom pokušao izvršiti prodaju pokretnina i to 17. listopada 2012., a kojom su ga prilikom radnici tuženika onemogućili u provedbi ovrhe. Tako tužitelj tvrdi unatoč tome što je u zapisniku od 11. ožujka 2012. navedeno, da nisu zatečene svinje koje su bile predmetom osiguranja, tuženik u razdoblju od 18. travnja 2012. do 7. veljače 2013. s farme u vlasništvu fiducijarnog dužnika otuđio 4977 komada svinja oznake HR80137786. Također, navodi kako tuženik, osim putem Financijske agencije, za postojanje prava tužitelja na predmetu osiguranja znao i iz usmenih kontakata sa predstavnicima tužitelja, te kako na farmi fiducijarnog dužnika više ne postoje svinje čijom prodajom bi tužitelj mogao naplatiti svoju tražbinu prema trgovačkom društvu Gašparić d.o.o., a niti se uspio naplatiti ovrhom na drugim predmetima ovrhe, to trpi štetu u visini preostale nepodmirene tražbine koju ima prema trgovačkom društvu Gašparić d.o.o. u iznosu od 1.414.231,64 kn.

Tuženik je osporio tužbu u cijelosti navodeći kako je otvoren stečajni postupak nad Aleksandrom Gašparićem, vl. obrta „Farma Gašparić“, iz Tovarnika, i u tom stečajnom predmetu tužitelj, kao razlučni vjerovnik je obavijestio stečajnog upravitelja o postojanju svojih razlučnih prava na nekretnina i pokretninama stečajnog dužnika, i kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda prijavio svoju novčanu tražbinu u stečaju. Pravnu osnovu razlučnog prava na pokretninama stečajnog dužnika predstavlja Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva životinja od 4. travnja 2011. Također da tužitelj istu novčanu tražbinu u iznosu od 1.414.231,64 kn pokušava naplatiti kao razlučni vjerovnik na nekretninama stečajnog dužnika. Da nedostaje bitna pretpostavka odštetne odgovornosti. Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-62/13-24 od 6. svibnja 2013. kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u stečaju nad Aleksandrom Gašparićem, vl. obrta „Farma Gašparić“ utvrđena novčana tražbina tužitelja u iznosu od 1.749.516,76 kn, i to pravomoćno rješenje o utvrđenim tražbinama ima značaj pravomoćno presuđene stvari. Tijekom postupka tuženik navodi kako je ušao u zakup farme fiducijarnog dužnika te da se svinje nisu nalazile u krugu farme a što je i utvrđeno prilikom prvog pokušaja ovrhe na predmetu osiguranja 11. ožujka 2012. Ulaskom u zakup farme tuženik je preuzeo JIBG broj farme i sve tuženikove svinje nose taj broj kao i cjelokupan proces proizvodnje.

Kako je zbog pogrešnog pravnog pristupa prvostupanjski sud pogrešno odlučio o postojanju općih pretpostavki za naknadu štete, a odlučne činjenice moguće je utvrditi na temelju izvedenih dokaza tj. isprava u spisu, to je ovaj sud utvrdio da je neosnovan zahtjev tužitelja.

Naime, opće pretpostavke odgovornosti za štetu moraju biti kumulativno ispunjene (subjekti obveznog odnosa odgovornosti za štetu, štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza, protupravnost). Ako ne postoji makar jedna od njih, ne postoji ni odgovornost za naknadu štete. U konkretnom slučaju, ovaj sud je ocijenio kako tuženik nije štetnik jer nije tužitelju uzrokovao štetu, niti postoji protupravnost u njegov postupanju.

Nije sporno kako je tužitelj sklopio s trgovačkim društvom Gašparić d.o.o., kao dužnikom Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na životinjama, te sa fiducijarnim dužnikom Aleksandrom Gašparićem, vl. poljoprivredno-trgovačkog obrta „Farma Gašparić“. Tim Sporazumom radi osiguranja tražbine tužitelja u iznosu od 3.000.000,00 kn, fiducijarni dužnik Aleksandar Gašparić se obvezao izvršiti prijenos prava

vlasništva tri tisuće komada svinja, identifikacijske oznake HR80137786 koje su se nalazile na farmi fiducijarnog dužnika. Fiducijarni dužnik je izjavom garantirao kako je isključivi vlasnik životinja koje su predmet osiguranja. Nadalje nije sporno kako je tužitelj 31. listopada 2011. upisao založno pravo na pokretninama (svinje), u Upisnik založnih prava kod Financijske agencije, broj uložka 10029-349/11.

Nadalje nije sporno među strankama kako je tužitelj nepodmirenu tražbine koju ima prema društvu Gašparić d.o.o. a za koju je fiducijarni dužnik garantirao Sporazum radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na životinjama prijavio u stečajnom postupku kod Trgovačkog suda u Osijeku i obavijestio stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu i to na tri tisuće komada svinja.

Iz obavijesti o razlučnom pravu i prijave tražbine u stečaju (list 66.-67. spisa) od 25. ožujka 2013. a čiji sadržaj prvostupanjski sud nije ocijenio proizlazi kako je tužitelj kao razlučni vjerovnik obavijestio stečajni sud kako je stečajni dužnik Aleksandar Gašparić vl. Farme Gašparić p.t.o. otuđio postojeći predmet osiguranja (svinje) te spriječio javnog bilježnika u provođenju radnje ovrhe, u smislu odredbe čl. 274.f Ovršnog zakona. Pored toga tužitelj je prijavio tražbinu i kao stečajni vjerovnik. Dakle, sam tužitelj obavještava sud u stečajnom postupku, kako je Aleksandar Gašparić, vl. Farme Gašparić p.t.o, otuđio svinje s svoje farme, i onemogućio javnog bilježnika u provedbi ovrhe.

U upisniku založnih prava pokretnina (temeljem Sporazuma), upisan je dužnik Aleksandar Gašparić (list 11. spisa). Iz zapisnika (list 13. spisa) javnog bilježnika Marijana Mendeša od 12. ožujka 2012. proizlazi kako je podneskom od 9. ožujka 2012., Aleksandar Gašparić obavijestio Javnog bilježnika da na farmi nema predmeta osiguranja.

Iz Ugovora o kupoprodaji od 26. ožujka 2012., utvrđeno je kako je tuženik kupio svinje različitih kategorija, u količini od 1.990 komada od društva Gašparić d.o.o.

Temeljem prethodno iznesenog proizlazi da tuženik nije štetnik jer nije društvo koje je uzrokovalo štetu tužitelju, niti postoji protupravnost u postupanju tuženika jer je svinje kupio od društva Gašparić d.o.o. koje društvo nije bilo upisano kao dužnik u Upisniku na čijim je pokretninama postojalo upisana fiducija ili založno pravo. U postupanju tuženika nema protupravnosti. Time tuženik nije dužan tužitelju isplatiti naknadu štete.

U odnosu na žalbene razloge koji se odnose na visinu naknade štete postaju irelevantni za ovu odluku, s obzirom na to da nisu ostvarene ostale opće pretpostavke za naknadu štete, i zahtjev tužitelja nije osnovan.

Pored toga, potrebno je navesti da razlozi koje daje prvostupanjski sud za svoj zaključak, da tužitelj neće biti u mogućnosti u stečajnom i ovršnom postupku namiriti niti jedan dio svoje tražbine, crpeći to iz očitovanja stečajne upraviteljice, su nepravilni zaključci prvostupanjskog suda zbog pogrešnog pravnog pristupa. Riječ je različitim pravnim osnovama, različitim postupcima, koje ne mogu nadopunjavati jedna drugu u pogledu osnove ili visine. Jedini pravilni pravni put zaštite koje je tužitelj mogao, i je ostvario, je prijava razlučnog prava i tražbine u stečajnim postupcima nad Aleksandrom Gašparić vl. Farme Gašparić p.t.o. i/ili društvom Gašparić d.o.o.

Također, potrebno je navesti, da pravilno ukazuje tuženik, kako je pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-62/13-24, tužitelju priznata tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 1.749.516,59 kn, te priznata tražbina kao razlučnog vjerovnika radi namirenja tražbine u iznosu od 1.691.822,39 kn temeljem Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine. Time tužitelj ima ovršni naslov protiv Aleksandra Gašparića, kao dužnika pojedinca, u smislu odredbe čl. 197. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13, 71/15).

Kako je ovaj sud zaključio da tužitelj nema pravo na naknadu štete to je valjalo tužiteljev zahtjev odbiti kao neosnovan i odlučeno je kao u izreci presude (pod točkom I.) na temelju čl. 373.a ZPP-a.

U dijelu pobijane presude kojom je odlučeno o troškovima parničnog postupka, pobijanu je odluku također valjalo u cijelosti preinačiti s obzirom na konačni uspjeh stranaka u ovom postupku (čl. 166. st. 2. ZPP-a). Preinakom pobijane presude u točki I. i odbijanjem tužbenog zahtjeva, tuženik je u konačnici uspio u sporu, slijedom čega je tužitelju valjalo naložiti da mu naknadi prouzročene troškove koji su bili potrebni za vođenje ovog parničnog postupka (čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Tuženiku sukladno postavljenom troškovniku pripadaju troškovi za poduzete parnične radnje: sastav podneska od 26. rujna 2013.. sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn, sastav podneska od 3. studenog 2013. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu 21. siječnja 2014. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn, sastav podneska od 25. ožujka 2014. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu 9. travnja 2014. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn, sastav podneska od 30. svibnja 2014. sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn, zastupanje na ročištu 10. lipnja 2014. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn, sastav podneska od 26. lipnja 2014. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu 10. rujna 2014. sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife u iznosu od 7.075,00 kn, sastav podneska od 14. srpnja 2015. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, sastav podneska od 16. rujna 2015. sukladno Tbr. 8. t. 3. Tarife u iznosu od 500,00 kn, sastav podneska od 24. veljače 2016. sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn, zastupanje na ročištu 23. ožujka 2016. sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife u iznosu od 14.150,00 kn. U tom dijelu trošak iznosi 108.625,00 kn, zajedno sa PDV-om iznosi 135.781,25 kn. Na to je valjalo priznati tuženiku i trošak sudske pristojbe odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn. Također, tuženiku je valjalo priznati trošak sastava žalbe u iznosu od 17.687,50 kn uz pripadajući PDV iznosi 22.109,125 kn, i trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 10.000,00 kn, tako je osnovan tuženikov zahtjev za troškovima postupka u iznosu od 170.390,375 kn.

Tuženika je valjalo odbiti u preostalom dijelu troškova parničnog postupka u iznosu od 110.943,75 kn kao previsoko postavljenim, te u odnosu na zatraženi materijalni trošak u iznosu od 1.600,00 kn tuženik nije dostavio dokaze da su mu nastali zatraženi materijalni troškovi. Stoga je odlučeno kao pod točkama II. i III. izreke ove odluke.

Nadalje, kako tužitelj nije uspio u sporu, valjalo je primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, odbiti u cijelosti njegov zahtjev za troškovima postupka, u iznosu od 175.343,75 kn i odlučiti kao pod točkom IV. izreke ove odluke.

Zagreb, 16. studenog 2020.

Predsjednik vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **1789b-7c83b**

Kontrolni broj: **073e3-07c02-0f368**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.